butlletí informatiu

març 2020

Curset de "Seguretat en Allaus". (foto: Pere Carrasco)

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Dimecres al sol: Al mirador de l'ermita de st. Joan de la Muntanya
E.R.E.: Marina Alta (foto: Yolanda Soto)

Estany de l'Orri (foto: Rosa M. Soler)

editorial

FEEC

Enguany la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya celebra el seus 100 anys. És l'òrgan que agrupa les entitats excursionistes de Catalunya i els practicants d'esports com l'escalada, l'excursionisme, l'esquí de muntanya, l'alpinisme, la bicicleta de muntanya, les curses a peu i el descens de barrancs.

Ve de lluny, primer va ser la Lliga de Societats Excursionistes de Catalunya, creada el 1920 i presidida per César August Torres; en la seva fundació hi participà molt activament el qui fou fundador de la nostra Agrupació Excursionista «Catalunya» i president d'honor, n'Emili Jover. No és fins a 1930 que canvia de nom i s'anomena Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, a 1941 es constitueix com a delegació de la Federación Española de Montañismo i és el 1977 que les entitats excursionistes decideixen recuperar l'antic nom de Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, tal com ens ha arribat avui.

Aplega més de 400 entitats i hi són afiliats uns 40000 excursionistes en les seves diferents especialitats.

Va ser la primera federació esportiva catalana que rebé el reconeixement oficial de la Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme (UIAA)

Avui ens cal felicitar a la nostra Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, pel seu centenari i per la tasca desenvolupada durant tots aquests anys.

Gràcies FEEC !

ÍNDEX

3 EDITORIAL: FEEC
4 S.E.M.: Seguretat en terreny d'allaus 1
5 FAMILIAR: Castell de Burriac
6 E.R.E.: Espeleologia a la Marina Alta
9 SEMPREPODEM: Hem trobat neu
11 MUNTANYA: Renovació de la Flama
14 MUNTANYA: Talaia del Montmell

AGENDA D'ACTIVITATS:

15 CALENDARI març
16 MUNTANYA: dimecres al sol; Recollida del pessebre
17 SEMPREPODE: Serra de Curull
18 SENDERISME: St. Quirze de Pedret
19 CALENDARI: Semprepodem; CALENDARI: Excursions familiars
20 CALENDARI: Senderisme; CALENDARI: Grup Jove
21 CALENDARI: SEAM; La Ribalera
22 CALENDARI: Esquí de muntanya; CALENDARI: B.T.T
23 GLACERA: Tour Ronde
25 MUNTANYA: Carros de Foc amb nens
28 RECORDS: Una escalada al Montseny
30 AEC: Altes; Condol Assemblea ordinària; Pagaments; Correus electrònics

SEGURETAT EN TERRENY D'ALLAUS 1

Per: Jordi Calafell

Els dies 15 i 16 de febrer en Miguel Peinado, en Pere Mansilla, en Jordi Villena, en Pere Carrascal (el més jove i que menja com una llima) i el qui signa aquest article vam assistir al curs STA 1 que impartien en Sergi i la Maria, uns monitors excel·lents de l'Associació Coneixement Neu i Allaus (ACNA).

Les sessions pràctiques van tenir lloc al serrat de Ginebrell, prop de l'estació d'esquí de Boí-Taüll, mentre que les classes teòriques es feien en un local de Taüll. A part de nosaltres també hi havia una parella de Terrassa i tres noies de Sabadell.

Molt intens i especialment dirigit als qui practiquem esquí de muntanya, el curset consistia en una introducció a tots aquells aspectes relacionats amb la seguretat en la neu, com ara la lectura intel·ligent del Butlletí de Perill d'Allaus, l'elecció correcte de l'itinerari, els perills del terreny, les condicions de la neu, l'ús correcte del DVA, el factor humà en situacions compromeses i, molt important, com actuar en cas d'allau i el rescat de víctimes.

En L'STA 1 vam recordar el que sabíem, ens va donar nous coneixements i ens va descobrir males inèrcies i errors que ens poden costar la vida. Per exemple quan, el matí de dissabte abans de la pràctica de rescat de víctimes d'un allau, els monitors ens van explicar que cap de nosaltres portava una bona pala: allà va sortir de tot, en el millor dels casos "paletes", una pala de fibra de carboni massa fràgil, una andròmina que en Miguel, a partir d'ara, només farà servir per practicar culenbagen amb la família o, la millor de totes, la d'en Villena, amb el mànec extraviat, relíquia de l'època d'en César August Torres. A mi la Maria em va renyar perquè portava una motxilla model panoli.

Després de riure amb les pales vam fer una pràctica de rescat. Dividits en dos grups -hi havia dues víctimes- el nostre president va demostrar les seves qualitats innates per al lideratge i vam trobar i desenterrar la víctima -una motxilla amb un globus- en deu minuts. L'altre grup estava desolat perquè amb la sonda van confondre la víctima amb una tova: la víctima ja estava «fiambre». Diumenge vam fer un test de neu durant el qual tots ens vam cremar les pestanyes amb la lupa comprenent la

diferència dels diferents estats de la neu i la importància de la situació de les capes febles.

Bromes a part, ens hi va la vida. Saber llegir el Butlletí de Risc d'Allaus, planificar la sortida, usar correctament el DVA, portar el material preceptiu d'esquí de muntanya en bones condicions... i el factor humà. Para, pensa i planifica, la tríada conceptual del protocol de rescat. I una dada per reflexionar: la coincidència entre el percentatge de la població reclusa masculina i el del sexe de les víctimes per allaus, ambdós entorn el 90%. Potser cal feminitzar, com moltes altres coses, la pràctica de la muntanya.

sortida familiar

EXCURSIÓ FAMILIAR

CASTELL DE BURRIAC

Per: Laia Tapias

El passat 9 de febrer vam fer la tercera sortida de famílies de l'Agrupa.

Al principi havíem de trobar-nos unes 6 ó 7 famílies (tot un èxit!!), però com ja se sap quan es va amb infants... Els virus van fer de les seves i finalment ens vam trobar un parell de famílies per pujar al Castell de Burriac.

Va ser una passejada entretinguda i bonica tot explicant contes de llibres encantats, un dinar envoltats de muralles i unes vistes espectaculars.

El proper 22 de març hi ha programada la propera excursió. Esperem que tant grans com petits estiguem perfectament per retrobar-nos una bona colla i poder gaudir tots plegats d'un dia formidable.

Fins aviat.

ESPELEOLOGIA A LA MARINA ALTA

Per: Antonio Rocias. Fotos: Yolanda Soto

Aquesta vegada havíem decidit anar a visitar unes cavitats situades a la comarca de la Marina Alta (País Valencià) de les que, des de ja feia força temps, teníem informació guardada a la carpeta de "pendents".

Així doncs, el divendres 7 de febrer sortim en Jordi, en Miquel, la Rosa i jo mateix en direcció a Oliva des d'on, després de dinar, instal·lar-nos en un càmping i seleccionar el material que preveiem necessitar, ens dirigim a Vall d'Ebo, i gràcies a la utilització del G.P.S., trobem sense dificultats el primer dels avencs que tenim previst explorar.

Es tracta de l'Avenc del Pla d'Alcalà de 78 m de profunditat, i que està format bàsicament per un sol pou amb sengles replans situats a -50, -55, i -65 m respectivament. Aquest pou, que té la boca estreta, guanya de seguida en amplada, i el seu diàmetre arriba en alguns punts a assolir els 6 ó 7 m.

La primera exploració d'aquesta cavitat va ser duta a terme per 4 espeleòlegs valencians durant el mes de gener de 1962 i segons les cròniques publicades aquell any, escrites lògicament amb l'estil descriptiu característic de l'època, aquest esdeveniment "fué todo un alarde de destreza técnica i arrojo".

Invertim tres hores llargues en la exploració de l'avenc i quan sortim ja es fosc. Passem per Pego, decidim que ens mereixem una cervesa i per tant fem la corresponent parada. Quan arribem al càmping, la resta del grup, la Yolanda, en Xavi i en Miguel, que han sortit de Barcelona aquesta tarda acaben d'arribar.

El dissabte tenim previst dividir-nos en dos grups o equips, instal·lar i explorar cada un d'ells una cavitat diferent, sortir sense treure les cordes i tot seguit canviar d'avenc i procedir a la seva visita i desinstal·lació.

Com que pensem que la primera exploració de cada grup pot acabar

cap al migdia, i tenint en compte que la distància que separa les dues boques és relativament curta (uns 500 m), acordem dinar tots junts en acabar aquesta primera activitat. Així doncs, mentre l'equip I format per en Miquel, en Jordi, en Miguel i en Toni ens dirigim a l'avenc del Mig, l'equip II amb la Rosa, la Yolanda i en Xavi comença a preparar-se per anar a l'avenc Ample.

La localització de l'Avenc del Mig, gràcies a la informació que portem i també a que les mides de la seva boca fan que es vegi de lluny, no presenta tampoc cap dificultat, i en poc més de cinc minuts ens plantem davant del forat d'accés.

Aquesta cavitat té 107 m de profunditat. Comença amb un gran pou de 80 m de desnivell i d'un diàmetre que oscil·la entre els 8 i els 20 m. L'equipem amb una corda que fraccionem en tres trams, la qual cosa permet agilitzar el descens però sobre tot la pujada, en permetre que no sigui necessari esperar a que el company que et precedeix, hagi pujat tot el pou per començar l'ascens, si no que n'hi ha prou en que hagi superat el primer fraccionament.

Un cop arribats al fons d'aquesta vertical una petita rampa i un curt ressalt, ens situen davant de la capçalera del segon i darrer pou de l'avenc. Té 12 m i en el seu fons on s'acaba la cavitat, ens espera un solitari rat-penat negre que hiberna, penjat d'una paret de concreció blanca, oferint un vistós contrast que dóna al fotògraf del grup, la possibilitat d'obtenir unes boniques instantànies.

Aquest avenc va ser explorat per primera vegada l'any 1953, per membres de la secció d'espeleologia del C.E. d'Alcoi, realitzant-se la corresponent topografia el 1961.

La pujada del pou principal és feixuga, i malgrat que ens la prenem amb calma ens fa esbufegar de valent. No obstant, poc a poc anem sortint a l'exterior on ja ens esperen la Rosa, la Yolanda i en Xavi.

Comencem a tenir gana, i tal com havíem quedat dinem plegats. En acabar, mentre els nostres companys es dirigeixen a l'avenc del Mig del que acabem de sortir, nosaltres anem al que ells han instal·lat i visitat aquest matí.

Es tracta de l'avenc Ample, que tot i que és conegut des de temps immemorials pels habitants de la comarca, no va ser explorat fins el 16 de novembre de 1952, aixecant-se la primera topografia l'any 1981. L'any 2001 espeleòlegs del C.E. de Gandia descobreixen una estreta gatera, penjada uns 5 m per damunt de la base del pou que dóna pas a una sala profusament guarnida amb una gran quantitat de formacions litogèniques de tot tipus, petits llacs d'aigua cristal·lina i zones del terra completament llises que donen la sensació de ser autèntiques pistes de gel.

El seu pou principal que té 50 m de fondària, és realment espectacular per la seva amplada, 25 m, la qual cosa fa que la llum de l'exterior arribi perfectament a la base, i això permet que hi creixin molses i diferents tipus de vegetació. Un cop davallada aquesta vertical intentem forçar la gatera, però la seva estretor és selectiva i no tothom ho aconsegueix.

Sortim a l'exterior desinstal·lant la corda, i anem a trobar-nos amb els amics de l'altre equip que ja comencen a sortir de l'avenc del Mig. Les seves cares denoten un cert grau de cansament, però també de satisfacció pel desenvolupament d'aquesta agradable jornada, que acabem amb una visita i un merescut sopar al poble de Pego.

L'endemà toca deixar el càmping i tornar a casa, però desviant-nos una mica del

Avenc del Palmeral

nostre camí, aprofitem per fer la darrera activitat, d'aquest cap de setmana. Es tracta de l'avenc del Palmeral, situat just al voral de la carretera que uneix el poble de Tous amb la tristament cèlebre presa del mateix nom. Al voltant de la boca d'aquest avenc, han construït una mena de barana d'obra per tal d'evitar possibles accidents, que fa que tingui un curiós aspecte.

Es tracta d'una sola vertical que en arribar a -15 m es divideix en dos pous, que segueixen paral·lels fins assolir la profunditat de 45 m. Aquí descobrim un bonic racó recobert completament amb concreció estalagmítica, que ofereix una altra vegada la oportunitat de fer nombroses fotografies.

Amb l'exploració d'aquesta darrera cavitat i el dinar prop de la seva boca, donem per acabada l'activitat d'aquest intens cap de setmana dedicat a l'espeleologia i iniciem el viatge de retorn, el qual aprofitem per començar a parlar de properes sortides.

"HEM TROBAT NEU!"

SEMPREDOPEM. Sortida amb raquetes
Lles de Cerdanya

Per: Xavier Soriano

"Contra la inacció davant del canvi climàtic, enunciem i repetim les dades incansablement". Greta Thunberg.

Pla de la Molina (foto: Yolanda Soto)

Segons l'Observatori Pirinenc pel Canvi Climàtic, la precipitació mostra una tendència a la disminució de les precipitacions de prop del 2,5 % per dècada durant els 50 darrers anys. Així doncs, al Pirineu central, a l'altura de 1.800 m, l'espessor mitjana de neu podria disminuir a la meitat en l'horitzó del 2050 segons la referència actual, mentre que el període de permanència de la neu a terra es reduiria en més d'un mes. S'ha identificat un descens significatiu de la capa de neu en balises del vessant sud.

Alhora, la gent de muntanya també, en tenim percepcions. Recordem excursions, rutes i fets hivernals, vivències i paisatges.

El passat 15 de febrer, al final de la jornada al xat SEMPREPODEM WhatsApp, algú va exclamar que havíem trobat neu!

En un dia assolellat, en certs moments caloreta, i alguna màniga curta, vam fer ruta equipats amb raquetes.

Camí de l'estany de l'Orri (foto: Rosa M. Soler)

Foto: Mònica Muñoz-Castañer

El grup, de 20 excursionistes, vàrem gaudir de la neu en la seva justa mesura. Per trobar-la, es va realitzar una tasca d'equip durant les setmanes prèvies. Especulant on podria caure el proper floc de neu, i que perdurés fins a aquesta data. Les alternatives d'itineraris van ser diverses i finalment l'elecció va ser un èxit.

El camí definitiu es va decidir una estona després de baixar de l'autocar. L'itinerari havia de començar prop del refugi Cap del Rec (1956 m). La gent de Lles de Cerdanya i de la seva Estació d'Esquí Nòrdic fan bona feina. Cal abonar un forfet per usar les pistes preparades i el servei.

Un membre de l'staff ens va proporcionar el traç més idoni per on hi havia més neu en aquell moment, en format digital, per seguir-la al mòbil.

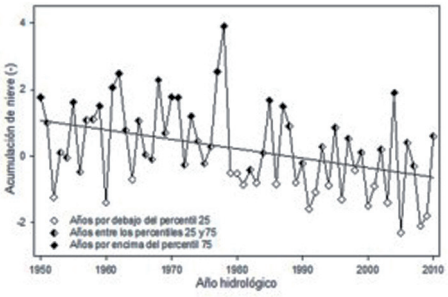

La parada per dinar es va fer al capdamunt del recorregut, abans de trobar l'estany de l'Orri, que estava completament glaçat.

Foto: Rosa M. Soler

Les raquetes van ser ben aprofitades, i fins i tot n'hi va haver que no se les va treure fins el final de l'excursió. Un final per cert, prenent el sol descansant, a la terrassa del bar.

Bibliografia: HYPERLINK "https://www.opcc-ctp.org/sites/default/files/documentacion/opcc-resumen-ca-print.pdf"https://www.opcc-ctp.org/sites/default/files/documentacion/opcc-resumen-ca-print.pdf

EL CATALÀ ÉS UN REGAL

RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA AL TOSSAL DEL REI

Per: Jordina Argimon

Encesa a la tomba de Pompeu Fabra, a Prada de Conflent, la Flama de la llengua catalana va arribar al Tossal del Rei (1349,8m) per vuitena vegada en els 51 anys d'història dels actes per la seva renovació el passat diumenge 16 de febrer.

Enguany, el Centre Excursionista Els Blaus de Sarrià va ser l'encarregat de portar-la fins al cim. Acompanyats per representants del Centre Excursionista de Castelló, el Centre Excursionista Refalgari, la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i de l'Agrupa, l'acte es va celebrar sota un cel blau i una temperatura i sol més propis de la primavera que de l'hivern.

De l'Agrupa n'érem sis membres que havíem vingut de Barcelona, Cambrils, La Sènia i Alcanar per participar-hi. De camí al punt de trobada, Fredes, a mesura que ens enlairàven deixàvem enrere la boira i els núvols. El pantà d'Ulldecona oferia un espectacle com feia anys que no es veia: l'aigua saltava paret avall sobreeixint. Recordo un estiu de no fa gaire en que el pantà estava completament sec i vaig pensar que seria impossible que el tornés a veure ple.

Arribats a Fredes va començar l'excursió cap al cim. Uns vam enfilar a peu el camí, d'altres van accedir-hi en cotxe. Els que caminàvem vam desviarnos per contemplar un pi monumental que es troba a la vora de la pista cap el

Foto: Jordina Argimon

refugi de la Font Freda.

Després de dues hores gaudint del paisatge i d'un fantàstic dia primaveral, vam arribar al Tossal, punt de confluència del Principat, País Valencià i la Franja de Ponent. Des d'allí, gaudíem d'unes fantàstiques vistes cap al Maestrat. Cap a l'altra banda, un mar de núvols cobria la plana i impedia veure el mar com havíem pogut fer altres anys.

Va començar l'acte amb les paraules del President de l'Associació Excursionista de Castelló, Manuel Bellido, seguides per les del President dels Blaus, Albert Bosch. A continuació, l'escriptor Vicent Pitarch va parlar de la llengua catalana i de la figura de Pompeu Fabra i, com a fi dels parlaments, en Manuel Cabanillas va llegir un escrit-manifest en defensa de la llengua catalana del President de la FEEC, Jordi Merino. Per acabar, les cançons de cada any: Tio Canya, L'Estaca i Els Segadors. Enguany es van cantar les tres des de l'inici fins al final. I és que d'altres anys feia tant de fred que s'abreujava la lletra per poder emprendre el camí de tornada el més aviat possible i no morir gelats!

Mentre caminàvem per la pista de tornada cap a Fredes, trepitjàvem sense voler llargues cues de processionària i si miràvem amunt veiem els seus nius en la majoria dels pins. Abans d'arribar al poble, a l'horitzó la silueta inconfusible del Penyagolosa (1814m) em va recordar l'excursió que havia fet no feia més d'un any per assolir aquell bonic cim i em van venir ganes de tornar-hi.

De nou als cotxes, agafant una drecera d'un camí rural amb un fort pendent, vam gaudir d'un paisatge que anticipava la primavera: els ametllers florits donaven un to violeta a l'entorn. Al fons de la Vall, a la Pobla de Benifassà vam dinar tots plegats com cada any a l'alberg La Font Lluny. Tot seguit, fotos del grup i el comiat dels amics fins l'any que ve que se celebrarà la desena edició d'aquest acte abans de lliurar la flama al Monestir de Montserrat per a la seva custòdia.

Per acabar, deixeu-me que us parli de la cançó del Tio Canya que representa molt bé el que ha passat amb la nostra

Foto: Jordina Argimon

llengua. Per aquells que no la coneixeu, explica que el Tio Canya parlava català i quan va anar a ciutat no el van voler atendre perquè no parlava en castellà. Els seus fills i nets només parlaven castellà ja que a l'escola no se'ls ensenyava el català. Però feliçment pel tio Canya, els besnéts l'aprenen a l'escola i el parlen.

La mare ens parlava en català però quan ens escrivia ho feia en castellà. Era com tenir dues mares!

Aquesta cançó em fa pensar en qui em va ensenyar a estimar la meva llengua. Va ser la meva àvia materna, filla d'un filipí i d'una catalana que amb dos anys i mig va venir a Barcelona amb els seus pares des d'un poble de Terol. Mestra de professió, estudiava cada dia el català per escriure'l correctament i volia que els meus germans i jo també l'aprenguéssim. Malgrat que els meus pares parlaven en català, cap dels dos el sabia escriure i els costava de llegir-lo perquè a les seves escoles, en ple franquisme, no els n'havien ensenyat. Així la mare ens parlava en català però quan ens escrivia ho feia en castellà. Era com tenir dues mares! Amb el pas dels anys però, la mare s'ha atrevit a escriure'ns, per whatsapp, en català i fins i tot, l'altre dia, comentava d'anar a classes per aprendre'n més. Així per sort, la meva generació, la dels meus fills i espero que les futures, podran gaudir plenament de la nostra llengua entesa com a riquesa cultural i identitat del nostre poble. Com l'altre dia em comentava una irlandesa del seu fill, d'onze anys, que parla un català perfecte: Catalan is a gift.

DIMECRES AL SOL (19-2-20)

LA TALAIA DEL MONTMELL

LA JUNCOSA DEL MONTMELL

Per: Josep M. Tello

Una excursió amena en la que tots hi vam gaudir

Deixem l'ermita de sant Miquel (foto: M. Budi)

Sortim a les 7 de l'Agrupa. Alguns, com la Cata i en Pino, ja havien quedat a l'àrea recreativa. Abans esmorzem com Déu mana. Fa fred, però no és un "fred que pela", tanmateix tothom va ben abrigat. Passem per l'església nova de Sant Miquel. A mi no em va semblar res de l'altre món, però hi ha gustos per tot. Comencem a pujar a un bon ritme, si bé tenint en compte les persones que sigui perquè les han operat o perquè s'han fet grans, tenen alguna dificultat.

El ritme és bo i esperem les persones que van més lentes. Pugem com Amics. Més endavant hi ha pedres i el camí és rocós, si en el primer tram flanquejava, però pujava serpentejant, més endavant la cosa canvia. Bevem aigua, escurcem els pals, fem fotos i fruïm del paisatge. Un cop arribem a l'ermita de Sant Miquel, seguim cap el Castell

Té molt bona vista, la veritat. Mentre pugem, oh sorpresa! En Francesc Estanyol! I tots pensàvem que no vindria. Ja divisem la Creu del Cap de la Serra, però cal girar pel costat. És obligat fer fotos i anar reposant per gaudir del paisatge. Seguim la carena fins arribar al Puig de la Talaia del Montmell (861m).

En baixar, si bé pugem una mica i flanquegem per trossos rocosos, després, cap el final, baixem per un sender ombrívol on vam gaudir molt. Cap al final vam descobrir un nou Pi de les Tres Branques.

Després arriben els calçots i el dinar. No formava part també això de l'excursió? En resum, doncs, com he dit en el títol l'excursió al Puig de la Talaia del Montmell va ser molt amena i vam gaudir molt. I que tothom estigui tranquil que la placa que va col·locar l'Agrupa es trova dalt del Puig.

activitats MARÇ

CALENDARI MARÇ

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
3 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
7 i 8 ds i dg	SEAM SEM	Cadí	Roger Sant
22 dg	Muntanya	Excursions Familiars (lloc a determinar)	David Ortiz
12 dj.	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
14 i 15 ds i dg	Grup Jove	Calçotada+Rogaine+caminar	Mikel, Miguel i Jordi M.
19 dj	Muntanya	Recollida del Pessebre Santuari de l'Ecologia de Gallifa	Josep Bou
19 dj	AEC	ASSEMBLEA GENERAL	Junta
21 ds	Muntanya	Semprepodem: Serra del Curull	Mar Cardona i Toni Puigventós
21 i 22 ds i dg	SEM	Pic de la Cabaneta	Jordi Calafell
21 al 26	AEC	Viatge a Eivissa	Josep Bou
14 i 15 ds i dg	SIJ	Sortida	SIJ
18 dcs	Muntanya	Dimecres al sol: Volta pel Baix Camp. L'Argentera	Pere Mansilla, Josep Pastor i Dolors Marro
28 ds	Muntanya	Senderisme: de St.Quirze de Pedret al Monestir de la Portella (Berguedà)	Yolanda Soto
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillén

DIMECRES AL SOL

VOLTA PEL BAIX CAMP: L'ARGENTERA

Data: 18/03/2020
Hora trobada: 07.00h Padilla 255
Transport: vehicles particulars
Distancia: 8 km aprox.
Desnivell: 250 m aprox
Temps: 3h
Dificultat: apta per a tots els nivells
Dinar: restaurant a determinar
Excursió proposada per: Joan Pastor i Dolors Marro
Telf. contacte 601 110 287 Pere Mansilla
Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua i esmorzar. Aconsellable dur bastons de muntanya.
Normativa: és obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Els/les inscrits/es han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar.

RECOLLIDA DEL PESSEBRE

AL SANTUARI DE L'ECOLOGIA DEL CASTELL DE GALLIFA

Data: 19 de març (dijous)
Lloc de trobada:

9:00 h Palau Reial cantonada John Keines amb autocar
9:15 h Provença - Padilla
9:30 h Fabra i Puig

Es farà una caminada (opcional) de Gallifa fins al Pessebre. Es recollirà el Pessebre i dinarem al restaurant.

Pressupost: autocar, dinar i entrada al Santuari 35 euros.
Inscripcions: a l'Agrupació abans del 12 de març o amb una transferència al compte de Caixa d'Enginyers IBAN: ES72 3025 0017 4114 0003 1058, indicant nom, cognoms i recollida pessebre.
Vocal: Josep Bou (687 73 12 76)

MUNTANYA
SEMPREPODEM

SERRA DE CURULL

Activitat: excursió de muntanya per a sòcies i socis

Dia: dissabte 21 de març de 2020

Hora i lloc de trobada: 7 h a l'Agrupa – 7.15 h a Fabra i Puig

Transport: autocar. Si no s'arriba a un mínim de persones anirem en cotxes particulars.

Inscripcions: fins dijous, 19 a les vuit del vespre. Places limitades a la capacitat del bus.

Preus: socis/sòcies 25□, socis/sòcies online 35□. Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupa: Caixa Enginyers ES72 3025 0017 4114 0003 1058, indicant nom, cognom i "Serra de Curull".

Desnivell: + 700 m / - 850 m

Recorregut: 14 km aprox.

Horari aproximat: 6 hores

Dificultat: fàcil

Itinerari: Collada de Bracons (1132 m), Puig de l'Àliga (1361 m), Puig de Curull (1314m), Tosca de Degollats (800 m), Bellmunt (1248 m) i Vidrà (985 m).

Apunts de la sortida: la serra de Curull està situada entre el Puigsacalm i la serra de Bellmunt. Resseguirem aquesta carena fent els cims més panoràmics, per baixar després fins a la vall del Ges; remuntarem fins al Santuari de Bellmunt i acabarem a Vidrà.

Material: motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i la pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua i menjar per a tot el dia.

Vocals: Mar C. i Toni P.

Normativa: és obligat llegir les normes generals de les sortides de l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC en vigor; si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar.

SENDERISME

DE SANT QUIRZE DE PEDRET AL MONESTIR DE LA PORTELLA

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies

Dia: dissabte, 28 de març 2020

Lloc de trobada: 7:00 a l'Agrupa – 7:15 a Fabra i Puig

Transport: autocar. Si no s'arriba a un mínim de persones anirem en cotxes particulars.

Inscripcions: fins DIJOUS, dia 26 de març a les 20h. (cal saber-ho amb temps pel restaurant)

Preu: socis 42, socis on-line 52. Inclou autocar i dinar. Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupa.

Caixa d'Enginyers: 0072 3025 0017 4114 0003 1058, indicant nom i "Pedret-Portella".

Distància: 8,95 km.

Desnivell: 417 m.

Horari: aprox 4 h.

Dificultat: fàcil.

Itinerari: Sortirem des del Pont medieval de Sant Quirze de Pedret (Cercs) i seguint parcialment el Camí Ral, Font de Bossoms, Creu de Mascaró i Corrubies, per continuar per sender fins el Monestir de la Portella.

Dinar: restaurant del berguedà

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua i esmorzar. Aconsellable dur bastons de muntanya.

Vocal: Yolanda Soto i Xavier Soriano

Normativa: és obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Els/les inscrits/es han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar.

CALENDARI INFANTIL-JUVENIL

MARÇ: **14-15**

ABRIL: **18-19**

MAIG: **16-17**

JUNY: **6-7**

JULIOL: **campaments**

SECCIÓ DE MUNTANYA
SEMPREPODEM

DATA	LLOC	VOCAL
21 març	SERRA DE CURULL	Mar Cardona Toni Puigventós
18 abril	EMPEDRATS / MOIXERÓ	Jordi Serra
9 maig	PUIG MOSCÓS, SISTRA I AGUDA	Toni Ensenyat Pep Molinos
13 juny	VALL DE MANTET PIC DE LA DONA	Xavier Domènech
20-21 juny	LA RIBALERA	
4 juliol	PUIGMAL	Salvador Monpeat Àngel Porras

SECCIÓ MUNTANYA

GRUP SEMPREPODEM
CANVI DE DATA

Per motius logístics, l'excursió del **16 de maig** al Puig Moscós, es traslladà al **9 de maig**

CALENDARI 2019-2020
EXCURSIONS FAMILIARS

22 març
26 abril
14 juny

Si us interessa venir dirigir-vos a Bernat Ruiz **(bernatrs@gmail.com)**.

SECCIÓ DE MUNTANYA

SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
28 març	Bergadà: de St. Quirze de Pedret al Monestir de la Portella	Yolanda Soto
25 abril	ELS EMPRIUS OBAC	Domènec Palau
23 maig	PLA BAGUET LA MOLINA	Rosa Maria Soler
20-21 juny	LA RIBALERA	
28 juny		

CALENDARI GRUP JOVE A.E.C. 2019-2020

DATA	VOCALS	ACTIVITATS
Març 14, 15	Mikel, Miguel, Jordi M.	Calçotada + Rogaine + Caminar (Costabona?)
Abril 25, 26	Toni, Joan A.	Caiac
Maig 9, 10	Jordi M, Bria, Marcel	Barranquisme / Rafting
Juny 20, 21	Amat	Cursa La Ribalera (Tírvia)

*** Els vocals convocaran les reunions prèvies de cada sortida entre una o dues setmanes abans de la realització d'aquesta, via grup de mail (grupjoveaec@googlegroups.com) i via WhatsApp.

CALENDARI SEAM 2019-2020

DATA	LLOC	VOCAL
7 i 8 de març	Cadí	Roger Sant
30 de maig	Malanyeu	Josep Emili

Les sortides de 1 dia es fan en dissabte,
però, si hi ha qui ho desitja així, es podran estendre al cap de setmana sencer.

LA RIBALERA 2020
(21 DE JUNY)

Les **inscripcions** per a la Ribalera d'enguany, ja s'han obert. Com sempre hi haurà les modalitats de **Marató, Mitja marató i Popular**.

Els **socis** que volgueu participar en qualsevol de les modalitats, sol·liciteu el codi promocional a laribalera@aec.cat per gaudir d'un **descompte en fer la inscripció**.

En aquesta edició també hi ha promocions per a grups.

Veniu a gaudir d'un dia d'esport de muntanya en un magnífic entorn. El recorregut, reconegut per tots i totes les participants, és un repte i una delícia.

I si no podeu o no us agrada còrrer, apunteu-vos a fer de **voluntaris**. Hi ha mil i una tasques de tots tipus dins de la organització i tota ajuda és molt benvinguda.

US HI ESPEREM A TOTES I TOTS

CALENDARI DE SORTIDES D'ESQUÍ DE MUNTANYA 2020

DATA	SORTIDA	VOCAL
7/8 març	Cadí (amb la SEAM)	Roger (33almogaver@gmail.com)
21/22 març	Pic de la Cabaneta	Jordi (jkalafell@gmail.com)
1/3 maig	Culfreda	Roger (33almogaver@gmail.com)
16/17 maig	Travessa Posets	David (davidenergy@msn.com)
30 maig/1 juny	Maladetes	Pol (polbaselga@gmail.com)
13/14 juny	Tapou	Rafa (alalbos@yahoo.es)

També organitzarem un campament hivernal als Alps per Setmana Santa amb activitats de tot tipus. Ja us anirem informant.
Engresqueu-vos, que com més serem més riurem!!
Per aquells que comenceu, o que ja teniu una colla d'anys i esquiades a les cames, a les sortides més tècniques s'intentarà oferir alternatives més tranquil·les per la mateixa zona.
Recordem que per poder assistir a les sortides cal disposar d'ARVA, pala i sonda i que a l'Agrupa en tenim per llogar (15□ el cap de setmana + 30□ de fiança).

VOCALIA D'ESQUÍ DE MUNTANYA

CALENDARI BTT CURS 2019-20

DATA	ZONA	VOCAL
18 i 19 abril	Montsant	Miquel Insausti
23 i 24 maig	Cerdanya	Pere Mansilla

PER INICIAR-SE EN CARES NORD
UNA ALTRA GRAN CLÀSSICA

TOUR RONDE

3792 m Cara Nord, II / D inf

Per: Javier Aznar

En el meu tercer viatge als Alps i concretament a Chamonix, vaig realitzar aquesta ascensió, confesso que la primera impressió que vaig tenir en situar-nos a peu de la paret va ser una mica de desencís, frustració.

Tour-Ronde

Teníem en la nostra ment les fotos del llibre de Gaston Rebuffat de "Les 100 millors ascensions del Mont Blanc", i el que teníem davant eren només 350 m de paret, el que no esperàvem és que tècnicament va resultar ser una molt bonica i recomanable ascensió per iniciar-se en altres itineraris de major envergadura.

A causa del cost que representen els remuntadors, ja sigui per l'Aiguille du Midi, o per la Punta Helbronner, aconsello fer nit al Refugi Torino dues nits per poder fer una altra activitat, com la

Goulotte-cara-nord

Dent du Géant, o la travessa de l'Aiguille d ' Entreves, a l'endemà.

En tot moment es té la sensació d'estar en una Cara Nord, es podria dir que tècnicament sigui només interessants dues terceres parts de la via, però la part final en canvi ens oferirà una visió com pocs cims de la zona, el panorama és de primer nivell, tot el vessant de la Brenva del Mont Blanc, l'aresta de Peuterey, l'Aiguille Noire de Peuterey.

Logística de suport: Refugi Torino, o Refugi des Cosmiques.

Aproximació: 1h. des Torino, 2,30h des Cosmiques

Desnivell: 350 m

Material: 2 piolets tècnics, grampons, 4 cargols de gel, Friends, encastadors, de 4 a 6 cintes exprés d'anelles, 2 cordes d'1/2, o 1 corda d'ús en simple d'alpinisme.

Ascensió: Superar la rimaia a l'altura de l'esperó de roca del centre de la paret i progressar pel pendent de neu a l'esq. de l'esperó utilitzant les roques per muntar assegurances i reunions (150 m prop de 50°), entrem directament en l'embut de la paret i superar-lo en 2 llargs (80 m gel 60°), trobarem moltes restes de reunions amb bagues col·locades en sortints de roca, passat l'embut el pendent final en neu es presenta més fàcil, 45° sobre 150 m, la sortida serà sobre una cornisa que la seguirem a l'esq, s'envolta la piràmide que forma el cim, vessant E, i per grans blocs de roca i posterior pendent s'arriba al cim molt a prop del trípode on hi ha la verge.

Descens: En condicions normals no presenta grans dificultats s'utilitza la via normal per l'aresta SE, que baixa a la glacera, i només quedarà seguir les petjades inicials fins al Refugi Torino.

CARROS DE FOC AMB NENS

Text i fotos: Família Fernández - Nadal (Ivan, Alícia, Clara i Guillem)

Una família de l'Agrupa ens explica la seva experiència de l'estiu 2019

Què és la Carros de foc? Per si algú no sap de què parlo, quan ens referim a "la carros de foc" parlem d'una travessa d'alta muntanya que es pot fer al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. És una ruta que connecta 9 refugis d'alta muntanya en uns 55 km de recorregut i amb 9.200 metres de desnivell acumulat, caminant a una alçada mitjana de 2.400 metres. També hi ha l'opció plus, que afegeix un parell de refugis més. Arrel d'un reportatge que en va fer el New York Times fa uns anys, la travessa es va internacionalitzar, fent-la molt coneguda i fent que cada any vingui gent de totes les parts del món a fer el recorregut. A la web HYPERLINK "http://www.carrosdefoc.com/"www.carrosdefoc.com s'hi pot trobar molta informació.

Estany de Ratera

La majoria de gent tarda entre 5 i 7 dies en fer tot el recorregut, tot i que també n'hi ha que la fan en un sol dia. Cal reservar els refugis amb antelació ja que s'omplen ràpidament, especialment els més petits.

Aquest estiu passat, a principis de juliol de 2019, vam decidir fer el recorregut, en família, durant set dies, amb la Clara (11 anys) i en Guillem (9 anys), en aquell moment tots dos Xerpes de la secció infantil i juvenil de l'Agrupa. Vam decidir fer la travessa el mes de juliol i com que els nens marxaven de «campas» la segona quinzena, vam organitzar-ho tot per la primera setmana de juliol, creuant els dits perquè la neu ja hagués marxat dels colls i el bon temps ens acompanyés.

En plena onada de calor, amb els termòmetres superant els 40 graus a quasi tot el país, vam pujar en cotxe fins a Espot on vam iniciar el nostre recorregut, després de recollir els carnets per posar els segells, que era el que més il·lusió feia als nens. La calorada ens va anar perfecte per evitar carregar grampons, ja que va provocar que la neu marxés de tots els colls per on havíem de passar. Vam fer

nit a Espot i els nens van mirar una estona de televisió abans d'anar a dormir, conscients que durant una setmana no tindrien ni tele, ni tablets, ni telèfons.

PRIMER DIA

29/06/2019:
Des de Prat de Pierró al Refugi Saboredo
17 km – 1500 metres de desnivell acumulat

Ens vam llevar d'hora i després d'esmorzar vam agafar el cotxe per anar des d'Espot a l'aparcament de Prat de Pierró, que és el lloc més a prop de l'estany de Sant Maurici on es pot deixar el cotxe.

Aquí vam iniciar el nostre recorregut, carregant tots quatre les motxilles (9 kg els grans i 4kg els nens). Vam agafar el camí senyalitzat des de l'aparcament en direcció al refugi d'Ernest Mallafré. El camí comença amb passeres de fusta pel mig del bosc pujant suaument cap al refugi. Feia calor però a l'ombra dels arbres vam anar pujant molt bé, començant a acostumar-nos al pes de les motxilles. Vam arribar al refugi d'Ernest Mallafré on vam posar el primer segell al nostre carnet (a cada refugi et posen un segell a una cartolina per marcar el pas i tenir un record del recorregut fet). El ritme al que caminàvem, marcat per la Clara i en Guillem, era una mica més lent que el que marcaven els cartells indicadors, però teníem temps de sobres per fer el recorregut que ens havíem proposat i així podíem gaudir del paisatge, que des de l'inici és captivador. Al refugi

Camí del coll de Ratera

només vam trobar el guarda, que ens va indicar que desféssim camí per agafar el trencall cap a l'estany de Sant Maurici.

Vam arribar a l'estany de Sant Maurici, amb els Encantats impressionants, encara amb una mica de neu. Per sorpresa nostra quasi no hi havia gent, malgrat ser un dissabte. Des d'aquí el recorregut continua cap el refugi d'Amitges. La nostra primera intenció era anar per la pista, per on pugen els taxis (uns 4x4 del Parc Nacional que et porten fins Amitges), per poder agafar el camí més còmode i guanyar desnivell progressivament, però feia molta, moooooolta, calor i vam decidir que era millor agafar el caminet cap al salt de Ratera, que va més per l'ombra, tot i que després puja força directe fins a trobar la pista per on pugen els taxis.

Una mica abans d'arribar a l'estany de Ratera es pot agafar un trencall per anar al mirador de Sant Maurici, des d'on es poden fer fotos molt maques de

l'estany amb els Encantats de fons, però com que ja hi havíem estat fa uns anys, vam decidir no fer més km del compte el primer dia, i continuar per la pista cap al Refugi d'Amitges. El sol no va tenir pietat amb nosaltres i escalfava de valent. A mitja pujada vam passar pel costat de la font de les Marmotes on vam beure i ens vam remullar bé caps i gorres. Els nens s'anaven mullant el cap i les gorres cada vegada que passaven a prop d'aigua. Finalment vam arribar al Refugi d'Amitges, on vam dinar i vam descansar una estona, tot gaudint de les vistes de les Agulles d'Amitges al nostre costat.

Després de dinar i de descansar una estona, vam continuar el camí per darrere del refugi, guanyant alçada cap el coll de Ratera i vam passar entre els estanys de Barbs i Munyidera. Quan els vam deixar enrere, vam tenir una de les sorpreses del recorregut: una marmota va sortir a saludar-nos just a pocs metres d'on ens trobàvem i tots quatre la vam poder veure perfectament amb el seu preciós pelatge marronós.

Refugi de Saboredo

En aquest moment del recorregut vam començar a trepitjar neu, ja que a partir de 2400 metres d'alçada encara n'hi havia, i vam haver de trepitjar-la de tant en tant, sense problemes. A dalt del coll de Ratera cal vigilar les indicacions per no equivocar-te de camí, ja que des d'allà es pot anar tant cap el refugi de Colomers com cap el de Saboredo. Nosaltres vam agafar direcció Saboredo, on vam fer la nostra primera nit. El camí està senyalitzat amb marques grogues, i fites de tant en tant, encara que la neu feia que la gent marqués el camí fent alguna variant, per esquivar les clapes de neu.

Finalment vam arribar al Refugi de Saboredo, el més petit de tots, i ens vam dutxar tots quatre a l'única dutxa que té. Tant la dutxa com el lavabo són fora del refugi. Érem pocs. Vam coincidir amb un grupet de francesos i una parella d'holandesos. En total unes 14 persones.

Pels nens va ser el millor refugi de tota la Carros de foc: aquest refugi es va ampliar fa uns anys, afegint-hi un pis a dalt amb uns finestrals molt grans davant dels llits, que a la nit et permeten veure les estrelles, amb el perfil de les muntanyes al teu davant. A més, vam tenir la sort que tothom dormia a baix menys nosaltres quatre, que vam tenir les vistes privilegiades per dormir.

UNA ESCALADA A MONTSERRAT

Per: Albert Iglesias

Els anys 50 – 60, varen acabar amb la generació d'escaladors més agosarats i valents que trepitjaren les agulles i parets de la muntanya de Montserrat.

Tot seguit, una nova fornada s'obria pas portant unes tècniques innovadores, que portarien un canvi important al desenvolupament de l'activitat escalatòria.

Les grans parets i les arestes que semblaven ja de sempre impossibles que es poguessin assolir, anaven caient i es podia dir que res era impossible. El jovent empenyia amb força i cap impediment el podia aturar.

Va ser el mes de Juny del 66 quan n'Anglada, juntament amb el seu company Cerdà obriren la impressionant i vertical via a la paret de l'Aeri. Un itinerari de gran envergadura i d'extrema dificultat que va provocar un alè d'admiració dins de l'ambient dels del ram de la corda. Dos anys després d'obrir-se aquesta via només l'havien repetit dues cordades, totes de gran renom. Aquella aèria muralla tenia la virtut de frenar l'impuls de futurs ascensionistes. Munió de pitons, pitonisses, tacs de fusta, filferros, forats i fissures cegues. Tot feia que descoratgés als més intrèpids, doncs calia afegir, a més de tot aquest mostrari de «virgueries», sortides en lliure de fregar el sisè grau.

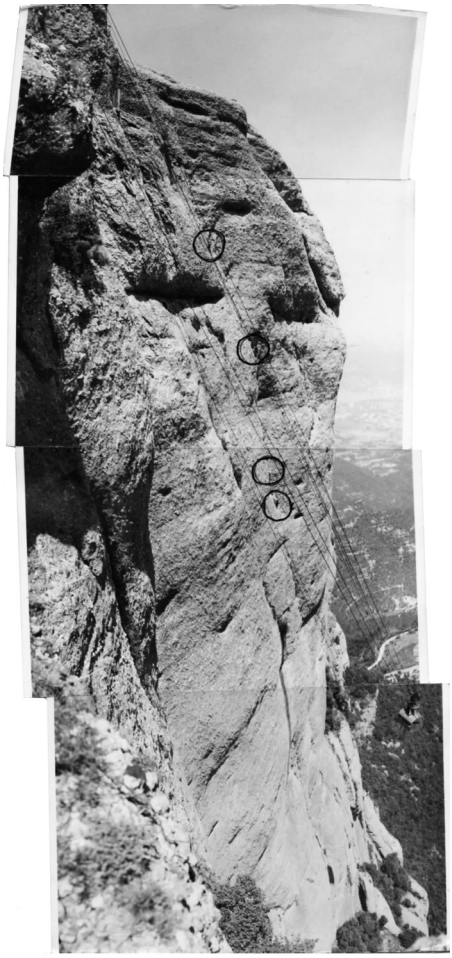

La vigília de Sant Joan, francament no gaire animats, estàvem n'Emilio Ortiz, en Josep Savé, en Genís Roca i jo, al peu de la via. Era l'any 1968. No teníem gaires ganes de parlar, i amb el cor encongit

anàvem preparant el material per a iniciar aquella, per nosaltres, gran aventura.

Ens havíem estat preparant tot realitzant diferents itineraris de dificultat a tot un seguit d'agulles i parets del massís i ja no hi havia volta enrere. L'emoció del moment era indescriptible; en Josep Savé faria cordada amb en Genís i n'Emilio amb mi.

La primera tirada de 40 metres començava amb un lleuger desplom i en Savé anava obrint camí, seguint-lo amb les nostres mirades fins arribar a la 1ª reunió, penjada d'estreps, continuava l'amic Genís i un cop que ell era a la reunió començàrem nosaltres, n'Ortiz i jo. Els llargs de corda se succeïen i de mica en mica, anàvem guanyant alçada, fins que un cop a la 5ª reunió, n'Emilio i jo ens preparàvem per fer bivac penjat només que amb dos estreps per a cada un, els altres havien parat a la 6ª reunió.

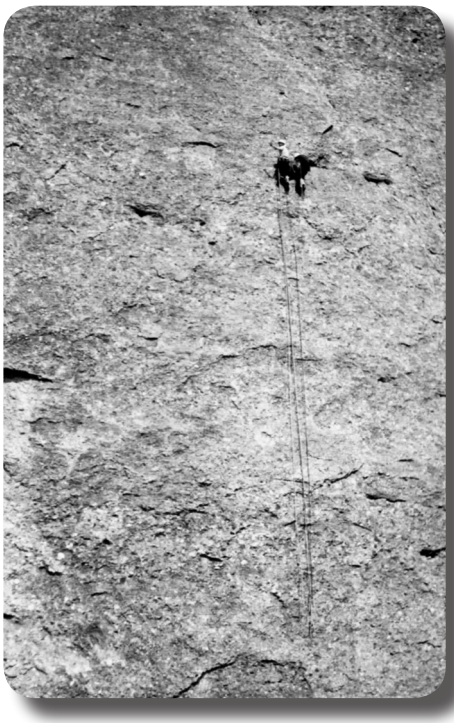

He de dir-vos que aquell bivac el recordaré tot la meva vida. Per fer-ho més divertit portàvem 15 coets de flama i tro i a les dotze de la nit, tal i com havíem quedat amb la Sra. Rosita de la fonda dels Escaladors de Monistrol i que ella va fer córrer la veu, començàrem a llençar coets amunt i avall, essent des de Monistrol un espectacle impressionant, un dels coets va esclatar a dins de la cabina de l'aeri, fent un soroll molt original. Des de la talaia on ens trobàvem podíem veure la gran quantitat de focs i petards que lluïen per tot arreu

L'escalada es va anar desenvolupant i per la mateixa inèrcia de l'ascensió per fi ja el dia de Sant Joan, arribàvem a l'estació superior de l'aeri de Sant Jeroni. Com que durant tota l'ascensió les cabines del funicular van relativament a la vora de la paret, era curiós poder sentir el que deia la gent de dins de les cabines, el comentaris eren ben sucosos: Uns, que estàvem bojos, d'altres que érem collonuts, i d'altres més que si hi havia una noia a la cordada. L'arribada a l'estació va ser apoteòsica, car l'admiració cap a nosaltres era espectacular, però estàvem fets pols! Així va acabar la nostra experiència, amb una forta encaixada i el dret a tenir aquell record per sempre !!

ALTES DEL MES DE GENER

Marina Arnó Macià
Teresa Comabella Arau
Carme Domene Macià
Ares Jové Arnó
Èlia Jové Arnó
Valentí Jové Lladós
Sergi Muñoz Marzo
Montserrat Pérez López
Glòria Valls Gómez
Núria Ventura Julià

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

CONDOL

El passat mes de febrer va finar na Meritxell, filla del nostre consoci i membre de la Junta, Javier Aznar, a ell, la seva esposa i família tota, els manifestem el nostre més sincer condol.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

El proper dia **19 de març** es celebrarà l'assemblea ordinària anual de la nostra entitat. Oportunament us farem arribar detalls (convocatòria, ordre del dia, etc.)
De moment, reserveu-vos la data!!

PAGAMENTS

CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat
ere@aec.cat
caiac@aec.cat
comunicacio@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat
laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

Carros de Foc amb nens (foto: Família Fernández - Nadal)

Castell de Montmell (foto: Miquel Budi)

Cim de la Talaia de Montmell (foto: Rosa M. Soler)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Eqüestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529
e-mail: aec@aec.cat
web: www.aec.cat
YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerIa3Q
FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupaAEC
INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioexctacatalunya

Edita: AEC
President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler
Correcció lingüística: Jordi Romagosa
Disseny i maquetació: Xavier Sànchez
Impressió: Empòrium
Dipòsit Legal: B 11805-2015
En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Javier Aznar, Pep Molinos, Josep Bou, Miquel Budi, Yolanda Soto, Mar Cardona, Toni Puigcercós, Xavier Soriano, Pere Carrascall, família Fernàndez-Nadal, Jordi Calafell, Laia Tapias, Toni Rocias, Mònica Muñoz-Castanyer, Rosa M. Castañer, Jordina Argimon, Josep M. Tello, Joan Pastor, Dolors Marro, Josep Bou i Albert Iglesias ●